

Mutual Mèdica

II. - El nomenament de beneficiaris

ESCRIURE un tema de mutualisme té poc atractiu. Em faig càrrec que als companys, al llegir-lo, els deu passar el mateix: no araban entusiasmant-se com en altres treballs. Però és evident la necessitat d'aquestes publicacions pel bé que reporten als socis de la *Mutual Mèdica*, ja aclarint conceptes, ja desfent equívocs.

M'ha impulsat a escriure el present article una conversa sostinguda amb un bon amic, excel·lent mutualista, qui malgrat la seva edat, gaudir a més d'un patrimoni respectable i ésser solter, forma part de tots els Grups d'Invalidesa i Vida que actualment funcionen, havent-se inscrit a cada Grup molt abans de constituir-se.

La conversa és la següent: —Jo no he fet designació de beneficiaris, ni penso fer-ne, perquè en el meu testament, ho tinc tot previst.

Pregunta meua: —Vós voleu que al morir les vint mil pessetes dels dos Grups de Vida, vagin al vostre germà?

—Sí.

—També és desig vostre que, si mor primer el germà, cobrin les nebodes les vint mil pessetes referides?

—Naturalment que sí.

—Doncs, immediatament feu la designació de beneficiaris de la manera que indica el Reglament, expressant-ho així mateix, car, al no fer-ho, si morís primer el vostre germà, la quantitat que desitgeu que vagi a mans de les nebodes, quedaria de propietat de la Mutual, tal com ho expressa l'apartat C. de l'article tercer dels estatuts, o sigui, que a falta d'esposa, fills, néts, pares i germans, va a parar al fons respectiu de la Mutual, si no ha fet cap altre nomenament de beneficiaris, en la forma que expressa l'article tercer, apartat B.

—Per què no es reconeix el testament i es dona validesa a una senzilla fulla impresa?

—Per varis arguments.

Primer, perquè té tota la força legal, car les disposicions vigents ho autoritzen a la Mutual i entitats similars.

Segon, un testament amb raó o sense, pot ésser discutit i originar un plet.

Tercer, la riquesa petita o grossa heredada per mitjà d'un testament, si el beneficiari té deutes, els creditors poden reclamar-los-hi judicialment, si ho creuen convenient, car des d'aquell mouent ja té solvència. En canvi, la pensió de la Mutual, rebuda mensualment, no pot ésser embargada ni discutida.

Quart, el fer testament representa un dispendi.

Quint, el capital adquirit per mitjà d'un testament paga drets reals, al fer el traspàs de l'herència, que, segons el grau de parentiu, arriba a ésser una quantitat respectable.

Res d'això pot succeir a la *Mutual Mèdica*. Tot mutualista inscrit als Grups de Vida, té l'absoluta seguretat, que la quantitat total, sense mancar-hi una pesseta, anirà al beneficiari designat. De tal manera és així, que ni un requeriment notarial, ni una demanda judicial triomfaria. Més diré, per la tranquil·litat dels socis. Conec una entitat semblant a la *Mutual Mèdica*, a on més d'una vegada, al morir un soci, s'ha intentat plantejar una reclamació judicial, ja per part d'un individu de la família que es considerava perjudicat, o ja per part de algun creditor, contestant sempre el jutge, després d'estudiar la qüestió, que no hi havia lloc a la demanda.

Ara bé, es llògic i just l'apartat B. de l'article tercer del nostre Reglament? En parlarem un altre dia.

M. TOST I PUNYET